

“En el poemari he buscat l'essència del llenguatge”

La poeta M. Rosa Font Massot, ahir al matí a la seu d'Espai Cultural Foto: JOSEP LOSADA.

Maria Rosa Font Massot (Sant Pere Pescador, 1957) ha rebut el Carles Riba per Un lloc a l'ombra. Filòloga, es dedica professionalment a l'ensenyament, i aquest és el seu setè poemari, un convit a cercar l'essència. És membre del consell editorial d'El Punt.

Com concretaria aquesta recerca del llenguatge essencial? Es tracta de buscar un llenguatge que pugui tenir diverses lectures. Ens aproxima al

món de la pintura, al món interior personal, i també intenta establir un pont amb la natura. Però el que pretenia amb el llibre era buscar l'essència d'aquest llenguatge, és a dir, quina mena de paraules ens poden ajudar a explicar allò que de vegades és tan difícil: les emocions, els sentiments, les experiències... És tensar la corda fins al punt d'arribar al nucli essencial, que et permet explicar-ho a través d'una simple imatge, d'una paraula suggeridora, etc. És un exercici de tensió de la llengua. L'ombra del títol fa referència a la foscor. És pessimista? No, el to és optimista. L'ombra tant pot referència al refugi com a la nit i el dolor, però tot acaba desembocant en la llum, la veu, la música, l'aire, en tot el que és el món dels sentits. Com s'aprecia la interrelació amb les arts plàstiques? No pretenia pròpiament expressar aquesta vinculació, però sempre m'he interessat molt per l'art. M'agrada molt Francis Bacon i l'autoretrat de la tercera part del llibre està fet a la manera de Bacon, amb un tipus de pintura desencaixada i angoixant, despullada de tot, que és una altra de les coses que he volgut explicar a través del llibre: la necessitat de despullar-se de tot, per deixar només l'essencial, tant en l'àmbit humà com en l'àmbit del llenguatge. La poesia, precisament, ajuda a arribar a allò essencial. Ajuda a la reflexió i et permet viure més a poc a poc. La poesia és un gènere que et permet retornar a la paraula i rellegir constantment. I et permet fer diverses lectures del mateix poema. La memòria de l'Empordà és una part important en la seva obra, també en aquesta. La meua poesia sempre ha estat molt arrelada a la terra. I aquesta terrenalitat em prové del lloc on he nascut. La meua relació amb la natura sempre ha estat molt constant, i em serveix com a trampolí per poder explicar altres coses. Vostè és professora. Com veu l'aproximació dels joves a la poesia? Els infants tenen un contacte molt proper amb la poesia, gràcies a la memorització i la música, però per als adolescents és un món difícil i llunyà. Potser és perquè no hem intentat apropar la poesia a l'edat dels lectors. Estaria bé fer antologies amb poemes que connectessin amb la seva manera de pensar i de sentir. Aquest podria ser un projecte interessant, algun cop hi he pensat i, si tinc temps, potser algun dia ho faré!

Publicat a:

- Avui 18-12-2010 Pàgina 38
- El Punt Barcelona 18-12-2010 Pàgina 46
- El Punt Barcelonès Nord 18-12-2010 Pàgina 46
- El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 18-12-2010 Pàgina 46
- El Punt Comarques Gironines 18-12-2010 Pàgina 52
- El Punt Maresme 18-12-2010 Pàgina 46
- El Punt Penedès 18-12-2010 Pàgina 46
- El Punt Vallès Occidental 18-12-2010 Pàgina 46

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/346569-en-el-poemari-he-buscat-lessencia-del-llenguatge.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss